

Sygn. akt: **VII Kz 121/17**

POSTANOWIENIE

Częstochowa, dnia 20 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Stefańczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy przeciwko

1. E. L.

oskarżonej o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.

2. I. T. (1)

oskarżonej o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.

zażalenia oskarżyciela prywatnego z dnia 13.02.2017r.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 18.01.2017r., sygn. akt IVK 198/16

w przedmiocie umorzenia postępowania

na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w miejsce podstawy umorzenia art. 17 §1 pkt 1 k.p.k. wskazać art. 17 § pkt 2 k.p.k.;
- w pozostałej części utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
- zasądza od oskarżyciela prywatnego A. S. na rzecz oskarżonych E. L. i I. T. (1) kwotę po 840 zł /osiemset czterdzieści złotych/ tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżone w związku z ustanowieniem obrońcy w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18.01.2017r. . Sąd Rejonowy w Częstochowie:

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 213 § 2 pkt 2 kpk w zw. z art. 628 pkt 1 kpk, art. 632 pkt 1 kpk

- Umorzył postępowanie w sprawie IV K 198/16 przeciwko E. L. i I. T. (1) o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.,
- Zasądził od oskarżyciela prywatnego A. S. na rzecz oskarżonej E. L. i I. T. (1) zwrot poniesionych przez nie kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w kwotach po 720 (siedemset dwadzieścia) złotych
- Zryczałtowanymi wydatkami od niniejszego postanowienia obciążyć oskarżyciela prywatnego A. S. uznając je za uiszczone,

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł oskarżyciel prywatny.

Postanowieniu temu zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 213§2 pkt 2 k.k. poprzez błędną jego wykładnię i zastosowanie polegającą na przyjęciu, że sporządzenie notatki przez osoby oskarżone miało na celu obronę społecznie uzasadnionego interesu, co skutkowało stwierdzeniem, że przestępstwa nie popełniono, podczas gdy działanie osób oskarżonych było kierunkowe nacechowane złą wolą, aby przedstawić A. S. w złym świetle i aby pogorszyć jego sytuację procesową w sprawie rozwodowej oraz w postępowaniu karnym i jednocześnie polepszyć sytuację procesową bądź wizerunek petentki (...)u J. S.,

- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 17 §1 pkt 2 k.p.k. polegające na umorzeniu postępowania w sytuacji, gdy działania osób oskarżonych sporządzających notatkę dotyczącą osoby A. S. wypełniły znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 212 § 1 k.k.

- obrazę prawa procesowego, to jest art. 366§1 k.p.k. w zw. z 167 k.p.k. które miało wpływ na treść orzeczenia poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z akt sprawy rozwodowej toczącej się przed Sądem Okręgowym w Częstochowie sygn. akt I 1 RC 748/15 oraz z dokumentacji IV Komisariatu Policji w C. w postaci notatek służbowych sporządzonych z przeprowadzonych interwencji w (...)u na skutek zgłoszenia A. S..

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 212 § 1 KK, odpowiada za zniesławienie ten, kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. W tym kontekście przypomnieć należy, że przedmiotem ochrony przepisu art. 212 § 1 KK jest cześć i godność osoby pomawianej o postępowanie lub właściwości, które są sprzeczne z prawem, z zasadami etyki, w tym etyki zawodowej, oraz np. o brak kompetencji lub zdolności do wykonywania danego zawodu. Wartość w postaci omówionego przedmiotu ochrony pozostawać oczywiście powinna w równowadze z **koniecznością ochrony innych wartości**, to jest prawa do swobody wypowiedzi, prawa do krytyki oraz **możliwości działania różnych organów w ramach ich kompetencji**. Sporna notatka została sporządzona przez pracownika (...) Towarzystwa (...) w C., I. T. (2) w ramach jej obowiązków, a następnie podpisana przez oskarżoną E. L. jako dyrektora tego ośrodka. W notatce tej I. T. (2) przedstawiła przebieg zdarzenia dotyczącego próby kontaktu oskarżyciela z synem, do którego ostatecznie nie doszło, czego oskarżony nie kwestionuje. Ponadto w notatce tej oskarżona I. T. (2) zawarła własną krytyczną ocenę zachowania oskarżonego nazywając je wulgarnym i agresywnym, do czego jako pracownik takiej instytucji miała – w ocenie Sądu Okręgowego- prawo. Notatka ta nie miała charakteru publicznego, gdyż nie miała ona trafić do nieograniczonej ilości osób, co już wskazuje na niemożność przypisania oskarżonemu czynu z art. 212 k.k. w świetle art. 213 par. 1 pkt 1 k.k. Trafnie jednak podniósł Sąd Rejonowy, że nawet gdyby przyjąć, że notatka ta miała charakter publiczny, to była ona sporządzona w celu ochrony społecznie uzasadnionego interesu. Oskarżone sporzystały ową notatkę w ramach swych kompetencji jako przedstawicielki instytucji mającej na celu m.in. niesienie pomoc osobom doznającym jakichkolwiek form przemocy w rodzinie. Bezsprzecznie zatem oskarżone działały w celu ochrony społecznie uzasadnionego interesu, nie zaś w celu poniżenia oskarżonego, a tym samym zarzut obrazy art.213 par. 2 pkt 2 k.k. uznać należy za nietrafny.

W konsekwencji za nietrafny uznać także należy zarzut naruszenia art. 17 par. 1 pkt 2 k.p.k. W tym miejscu należy wskazać, że Sąd Rejonowy błędnie powołał jako podstawę umorzenia art. 17 §1 pkt 1 k.p.k., skoro czyn popełniono – notatka została sporządzona, rzecz jednak w tym, że czyn ten nie wyczerpywał znamion przestępstwa z art. 212 k.k.

Stąd też dokonano zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez wskazania jako podstawy umorzenia art. 17 §1 pkt 2 k.p.k.

Nie zasługiwał także na uwzględnienie zarzut dotyczący naruszenia art. 366 par. 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. W sprawie brak było podstaw do przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy z urzędu jakichkolwiek dowodów, zwłaszcza w sytuacji, gdy wystarczającym dla podjęcia decyzji merytorycznej była sama analiza dowodowej notatki w połączeniu z analizą kompetencji osób sporządzających ową notatkę.

Reasumując brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia skarżącego.